40 บทหะดีษ
สำหรับเดือนเราะมะฎอน

أربعون حديثا في شهر رمضان المبارك

(باللغة التايلاندية)

إعداد : مكتبة اقرأ . فطاني

จัดทำโดย : ห้องสมุดอิกเราะอ์

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม

อัร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดิอาระเบีย

من إصدارات :

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

Islamic Propagation Office in Rabwah

P.O.Box 29465 RIYADH 11457 – TEL 4454900 – 4916065

FAX: 4970126 - E-Mail: rabwah@islamhouse.com

http://www.islamhouse.com

พิมพ์ครั้งแรก : ฮ.ศ. 1427 – ค.ศ. 2006

หากมีข้อสงสัย คำแนะนำหรือแก้ข้อผิดพลาดใดๆ กรุณาติดต่อเราทางเว็บไซต์ :
www.islamhouse.com

(4761)
ฮ.ศ.1427 - ค.ศ. 2006

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม
อัร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดิอาระเบีย
โทร. +966-1-445 4900, 491 6065
www.islamhouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ

ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

40 บทหะดีษฺ สำหรับเดือนเราะมะฎอน

จัดทำโดย

ห้องสมุดอิกเราะอ์

บรรณาธิการ

ซุฟอัม อุษมาน

บรรณาธิการร่วม

อุษมาน อิดรีส

พิสูจน์อักษร

ฮุซเซ็น หะยีนาแว

รูปเล่ม

อบู ฟัยรูซ

หนังสือในโครงการความร่วมมือเพื่อจัดพิมพ์หนังสือ

โดย **ห้องสมุดอิกเราะอ์**

www.iqra.in.th

โดยความร่วมมือและสนับสนุนของ

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม

อัร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดิอาระเบีย

www.islamhouse.com

สารบัญ

หัวข้อ **หน้า**

คำนำ

หนังสือ **40 บทหะดีษฺ สำหรับเดือนเราะมะฎอน** เป็นการรวบรวม หะดีษฺต่าง ๆ ของท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม จำนวนสี่สิบกว่าหะดีษฺที่เกี่ยวกับคุณค่าของเดือนเราะมะฎอน และอะมัลต่าง ๆ ที่สนับสนุนให้ปฏิบัติในเดือนอันเปี่ยมยิ่งด้วยความประเสริฐนี้

ต้นฉบับเดิมของหนังสือเรียบเรียงโดย อบู อัดนาน อัลฟาริดีย์ ในภาษายาวี ผู้จัดทำได้นำมาถอดความเป็นภาษาไทยโดยคัดเอาเฉพาะตัวบทหะดีษฺเท่านั้น หะดีษบางบทได้นำมาอ้างอิงใหม่โดยคัดเอาเฉพาะสายรายงานที่ถูกยอมรับโดยอุละมาอ์ หมายเลขของหะดีษฺอาศัยโปรแกรมสารานุกรมหะดีษฺของบริษัท Harf เป็นเกณฑ์ ยกเว้นหนังสือหะดีษฺที่ไม่มีระบุในโปรแกรม

ผู้จัดทำหวังอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์แก่มุสลิมทุกท่านที่ประสงค์จะแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮฺ ในเดือนแห่งความประเสริฐ เดือนเราะมะฎอน อัล-มุบาร็อก ด้วยการปฏิบัติตามจริยวัตรของท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม

และใคร่ขอกล่าวขอบคุณสำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม สำนักงานอัร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดิอาระเบีย เจ้าของเว็บไซต์ www.islamhouse.com ที่ได้กรุณารับจัดพิมพ์และเผยแพร่หนังสือเล่มนี้

สิ่งใดที่ปรากฏเป็นข้อผิดพลาด ทางผู้จัดทำพร้อมที่จะรับฟังคำแนะนำจากผู้อ่านทุกท่านด้วยความยินดี ขออัลลอฮฺทรงประทานเตาฟีก

ผู้จัดทำ

บทบัญญัติการถือศีลอดจากอัลกุรอาน

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُتِبَ عَلَيۡكُمُ ٱلصِّيَامُ
كَمَا كُتِبَ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ
تَتَّقُونَ ١٨٣

(البقرة : ١٨٣)

ความว่า โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ได้ถูกบัญญัติแก่สูเจ้าซึ่งการถือศีลอด เช่นที่เคยถูกบัญญัติแก่ประชาชาติก่อนหน้าสูเจ้ามาแล้ว เพื่อสูเจ้าจะตักวา[1](สำรวมและยำเกรง)

อัล-บะเกาะเราะฮฺ 183

---

[1] ตักวา หมายถึง การยำเกรงต่ออัลลอฮฺ ด้วยการสำรวมตนและป้องกันตัวเองให้รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺ ด้วยการปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์และละทิ้งสิ่งต้องห้ามทั้งหลายที่ทรงห้าม

คุณค่าของเดือนเราะมะฎอนจากอัลกุรอาน

شَهۡرُ رَمَضَانَ ٱلَّذِيٓ أُنزِلَ فِيهِ ٱلۡقُرۡءَانُ هُدٗى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَٰتٖ مِّنَ ٱلۡهُدَىٰ وَٱلۡفُرۡقَانِۚ

(البقرة : ١٨٥)

ความว่า อันว่าเดือนเราะมะฎอนนั้นเป็นเดือนที่ถูกประทานลงมาซึ่งคัมภีร์อัลกุรอาน เพื่อเป็นทางนำแก่มวลมนุษย์ และเป็นสิ่งอธิบายเกี่ยวกับทางนำและการแยกแยะอันชัดแจ้งยิ่ง

อัล-บะเกาะเราะฮฺ 185

หะดีษที่ 1 การถือศีลอดเดือนเราะมะฎอนเป็นศาสนบังคับ

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : كَانَ يَوْمُ عَاشُورَاءَ تَصُومُهُ قُرَيْشٌ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصُومُهُ، فَلَمَّا قَدِمَ الْمَدِينَةَ صَامَهُ وَأَمَرَ بِصِيَامِهِ، فَلَمَّا فُرِضَ رَمَضَانُ تَرَكَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ، فَمَنْ شَاءَ صَامَهُ وَمَنْ شَاءَ تَرَكَهُ.

(البخاري رقم١٨٦٣، مسلم رقم ١٨٩٧)

ความว่า จากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮา กล่าวว่า “วันอาชูรออฺ(วันที่สิบของเดือนมุหัรฺร็อม) เป็นวันที่พวกกุร็อยช์ถือศีลอดกันในยุค ญาฮิลียะฮฺ(ยุคก่อนอิสลาม) ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เองก็ได้ถือศีลอดในวันนั้นเช่นกันก่อนที่ท่านจะเป็นรอซูล ครั้นเมื่อท่านอพยพไปมะดีนะฮฺท่านก็ยังได้ถือศีลอดในวันนั้นอีกและได้สั่งให้คนอื่น ๆ ถือศีลอดในวันนั้นอีกด้วย จนกระทั่งเมื่อการถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนได้ถูกบัญญัติขึ้น ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงได้เลิกถือศีลอดวันอาชูรออฺ(หมายถึงไม่ได้เป็นศาสนกิจบังคับอีกต่อไป) ผู้ใดก็ตามที่ต้องการปฏิบัติเขาก็ถือศีลอด(ในวันอาชูรออฺ)นั้น หรือผู้ใดไม่ต้องการปฏิบัติเขาก็ละทิ้งมัน(ไม่ถือศีลอดในวันอาชูรออฺ)”

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

หะดีษที่ 2 ประตูสวรรค์เปิด ประตูนรกปิด

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : «إِذَا جَاءَ رَمَضَانُ فُتِّحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ، وَصُفِّدَتْ الشَّيَاطِينُ».

(البخاري رقم ١٧٦٦، مسلم رقم ١٧٩٣ واللفظ له)

ความว่า จากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ เล่าจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้กล่าวว่า “เมื่อใดที่เราะมะฎอนมาถึง ประตูทั้งหลายของสวรรค์จะถูกเปิดอ้า(อย่างกว้างขวาง) ประตูทั้งหลายของนรกจะถูกปิดตรึง และเหล่าชัยฏอนจะถูกมัดไว้”

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม สำนวนหะดีษเป็นของมุสลิม)

หะดีษฺที่ 3 เป็นไทจากการลงโทษในขุมนรก

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : «إِذَا كَانَ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ صُفِّدَتْ الشَّيَاطِينُ وَمَرَدَةُ الْجِنِّ، وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ، فَلَمْ يُفْتَحْ مِنْهَا بَابٌ، وَفُتِّحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ فَلَمْ يُغْلَقْ مِنْهَا بَابٌ، وَيُنَادِي مُنَادٍ : يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ أَقْبِلْ، وَيَا بَاغِيَ الشَّرِّ أَقْصِرْ، وَلِلَّهِ عُتَقَاءُ مِنَ النَّارِ، وَذَلكَ كُلُّ لَيْلَةٍ».

(الترمذي رقم ٦١٨، صحيح الجامع الصغير للألباني رقم ٧٥٩ : حسن)

ความว่า จากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮฺ เล่าจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้กล่าวว่า “เมื่อคืนแรกของเดือน เราะมะฎอนมาถึง เหล่าชัยฏอนและญินที่ชั่วร้ายทั้งหลายจะถูกมัด ประตูทั้งหลายของนรกจะถูกปิดตรึง ไม่มีประตูใดของมันที่ถูกเปิดอยู่เลย ในขณะที่ประตูทั้งหลายของสวรรค์จะถูกเปิดอ้า ไม่มีประตูใด ๆ เลยของมันที่ถูกปิด และจะมีผู้ที่ป่าวประกาศเรียกร้องว่า ‘โอ้ผู้ที่ขวนขวายความประเสริฐ จงรีบมาเถิด[1] โอ้ที่ผู้ขวยขวายความชั่วร้ายจงหยุดเถิด’ และสำหรับอัลลอฮฺนั้นมีผู้ที่พระองค์จะทรงปลดปล่อยพวกเขาจากนรก สิ่งเหล่านั้น(การเรียกร้องและการปลดปล่อย) จะเกิดขึ้นทุกค่ำคืน(ของเดือนเราะมะฎอน)”

(รายงานโดย อัต-ติรฺมิซีย์)

---

[1] หมายถึง รีบมาแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮฺด้วยการปฏิบัติความดี

หะดีษฺที่ 4 การอภัยโทษสำหรับผู้ถือศีลอด

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

(البخاري رقم ٣٧، مسلم رقم ١٢٧٦)

ความว่า จากท่าน อบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ เล่าจากท่าน รอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้กล่าวว่า "ผู้ใดที่ถือศีลอดในเดือนเราะ-มะฎอนด้วยเปี่ยมศรัทธาและหวังในผลบุญ เขาจะได้รับการอภัยจากความผิดบาปที่ผ่านมาของเขา"

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

หะดีษฺที่ 5 ผลตอบแทนของการถือศีลอดเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ :كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلاَّ الصِّيَامَ، هُوَ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ».

(مسلم رقم ١٩٤٢)

ความว่า จากท่าน อบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ เล่าจากท่าน รอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้กล่าวว่า “องค์อัลลอฮฺ ผู้ทรงเกรียงไกรและสูงส่งได้มีดำรัสว่า ‘การงานทุกประการของมนุษย์นั้น(จะได้รับผลบุญ)ตามส่วนที่เขาได้กระทำ ยกเว้นการถือศีลอด (ผลตอบแทนต่อ)การถือศีลอดนั้นเป็นสิทธิของฉัน และฉันจะตอบแทน(ตามความประสงค์ของฉัน)เอง’[1]”

(รายงานโดยมุสลิม)

[1] นั่นคือ พระองค์จะทรงเพิ่มพูนผลตอบแทนการถือศีลอดให้เท่าทวีด้วยความเมตตาของพระองค์ตามแต่ที่ทรงประสงค์โดยไม่มีกำหนดตายตัวเช่น เจ็ดเท่า สิบเท่า เจ็ดร้อยเท่า ฯลฯเหมือนการปฏิบัติความดีอื่น ๆ

หะดีษฺที่ 6 การถือศีลอดเป็นโล่ป้องกัน

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : «الصِّيَامُ جُنَّةٌ، فَلاَ يَرْفُثْ وَلاَ يَجْهَلْ، وَإِنِ امْرُؤٌ قَاتَلَهُ أَوْ شَاتَمَهُ فَلْيَقُلْ إِنِّي صَائِمٌ - مَرَّتَيْنِ».

(البخاري رقم١٧٦١)

ความว่า จากท่าน อบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ เล่าจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้กล่าวว่า “การถือศีลอดนั้นเป็นโล่ป้องกัน[1] ดังนั้น(เมื่อผู้ใดถือศีลอด)แล้ว เขาอย่าได้พูดจาหยาบโลนและอย่าได้ประพฤติเยี่ยงผู้ที่ไร้จริยธรรม และหากแม้นมีผู้ใดต้องการทะเลาะเบาะแว้งหรือกล่าวด่าว่าร้ายเขา ก็ให้เขากล่าวแก่คนผู้นั้นว่า ‘แท้จริงฉันเป็นผู้ถือศีลอด แท้จริงฉันเป็นผู้ถือศีลอด’ [2]”

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์)

---

[1] คือป้องกันไม่ให้ผู้ถือศีลอดประพฤติสิ่งที่ไม่ดี หรือป้องกันเขาจากการต้องเข้านรก

[2] คือให้กล่าวเพียงเท่านี้ โดยไม่ต้องตอบโต้ด้วยคำพูดอื่นที่อาจจะทำให้การถือศีลอดบกพร่อง

หะดีษที่ 7 การถือศีลอดทำให้อารมณ์ใคร่ลดลง

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بن مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ، مَنِ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ؛ فَإِنَّهُ أَغَضُّ لِلْبَصَرِ وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ؛ فَإِنَّهُ لَهُ وِجَاءٌ».

(البخاري رقم ٤٦٧٨، مسلم رقم ٢٤٨٥)

ความว่า จากท่านอับดุลลอฮฺ อิบนุ มัสอูด เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮฺ เล่าจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้กล่าวว่า “บรรดาผู้เป็นหนุ่มทั้งหลาย ผู้ใดในหมู่พวกท่านที่มีความสามารถจะครองคู่ก็จงแต่งงานเสีย เพราะแท้จริงแล้วมัน(การแต่งงานนั้น)ทำให้ลดสายตา(จากการมองสิ่งต้องห้าม)ได้ดีกว่า และให้การปกป้องอวัยวะเพศ(จากการประพฤติผิด)ได้ดีกว่า และหากผู้ใดไม่มีความสามารถ ก็ให้เขาถือศีลอด เพราะมัน(การถือศีลอดนั้น)จะเป็นตัวป้องกัน(จากการประพฤติผิดในกามารมณ์)”

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

หะดีษที่ 8 ความเบิกบานใจของผู้ถือศีลอด

عن أَبِيْ هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : «... وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ يَفْرَحُهُمَا إِذَا أَفْطَرَ فَرِحَ بِفِطْرِهِ وَإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ فَرِحَ بِصَوْمِهِ».

(مسلم رقم ١٩٤٤)

ความว่า จากท่าน อบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ เล่าจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้กล่าวว่า "สำหรับผู้ถือศีลอดนั้นมีความเบิกบานใจอยู่สองครั้ง เมื่อเขาละศีลอดเขาจะเบิกบานใจกับการละศีลอดนั้น และเมื่อเขาได้พบองค์อภิบาลของเขา เขาจะเบิกบานใจกับ(ผลบุญที่ได้จาก)การถือศีลอดของเขา"

(รายงานโดย มุสลิม)

หะดีษฺที่ 9 กลิ่นปากของผู้ถือศีลอด

عن أَبِيْ هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : «... وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَخُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ ...».

(مسلم رقم ١٩٤٤)

ความว่า จากท่าน อบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ เล่าจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้กล่าวว่า “ขอสาบานด้วยอัลลอฮฺผู้ซึ่งชีวิตมุหัมมัดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ แท้จริงแล้วกลิ่นปากของผู้ที่ถือ ศีลอดนั้น มีกลิ่นหอม ณ อัลลอฮฺ ในวันกิยามะฮฺ ยิ่งกว่ากลิ่นของน้ำหอมมิสกฺ(ชะมดเชียง)”

(รายงานโดย มุสลิม)

หะดีษที่ 10 ประตูสวรรค์ อัรฺ-ร็อยยาน สำหรับผู้ถือศีลอด

عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ بَابًا يُقَالُ لَهُ الرَّيَّانُ، يَدْخُلُ مِنْهُ الصَّائِمُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لاَ يَدْخُلُ مِنْهُ أَحَدٌ غَيْرُهُمْ، يُقَالُ أَيْنَ الصَّائِمُونَ؟ فَيَقُومُونَ، لاَ يَدْخُلُ مِنْهُ أَحَدٌ غَيْرُهُمْ، فَإِذَا دَخَلُوا أُغْلِقَ فَلَمْ يَدْخُلْ مِنْهُ أَحَدٌ» وزِيْدَ عند ابن ماجه : «وَمَنْ دَخَلَهُ لَمْ يَظْمَأْ أَبَدًا».

(البخاري رقم ١٧٦٣، مسلم رقم ١٩٤٧، ابن ماجه رقم ١٦٣٠)

ความว่า จากท่าน สะหฺลิ อิบนุ สะอฺดิ ได้ฟังจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้กล่าวว่า "แท้จริง ในสวรรค์นั้นมีประตูหนึ่งมีชื่อเรียกว่า อัรฺ-ร็อยยาน ในวันกิยามะฮฺผู้ถือศีลอดจะเข้าสวรรค์จากประตูนี้ ไม่มีผู้ใดสักคนเข้าจากประตูนี้นอกจากพวกเขา จะมีเสียงถามขึ้นมาว่า 'ไหนเล่าบรรดาผู้ถือศีลอด?' (เพื่อเรียกให้พวกเขาได้เข้าสวรรค์จากประตูนี้) แล้วพวกเขาก็จะยืนขึ้น ไม่มีผู้ใดสักคนเข้าจากประตูนี้นอกจากพวกเขา เมื่อพวกเขาได้เข้าไปหมดแล้ว ประตูนี้ก็จะถูกปิด จึงไม่มีผู้ใดได้เข้าไปจากประตูนี้อีกนอกจากพวกเขา" มีสำนวนเพิ่มเติมจากสายรายงานของอิบนุ มาญะฮฺว่า "ผู้ใดที่ได้เข้าจากประตูนี้ เขาจะไม่กระหายอีกเลยชั่วนิรันดร์"

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์, มุสลิม และอิบนุ มาญะฮฺ)

หะดีษที่ 11 ปลอดภัยจากไฟนรก

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : « مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، بَعَّدَ اللَّهُ وَجْهَهُ عَنْ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا».

(البخاري رقم ٢٦٢٨، مسلم ١٩٤٩)

ความว่า จากท่าน อบู สะอี๊ด อัล-คุดรีย์ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ ได้ฟังท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า "ผู้ใดที่ถือศีลอดหนึ่งวันด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่ออัลลอฮฺ (ผลตอบแทนของเขาก็คือ) พระองค์จะทรงทำให้เขาห่างไกลจากไฟนรกถึงระยะทางเท่ากับเจ็ดสิบฤดูกาลในการเดินทาง"

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

หะดีษฺที่ 12 รักษามารยาทในการถือศีลอด

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « رُبَّ صَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ صِيَامِهِ إِلاَّ الْجُوعُ، وَرُبَّ قَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ قِيَامِهِ إِلاَّ السَّهَرُ».

(ابن ماجه رقم١٦٨٠، صحيح سنن ابن ماجه للألباني رقم١٣٧١: حسن صحيح)

ความว่า จากท่าน อบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ เล่าจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้กล่าวว่า “บ่อยครั้งที่ผู้ถือศีลอดไม่ได้รับผลตอบแทนจากการถือศีลอดของเขา นอกเสียจากความหิว(เพราะไม่รักษามารยาทในการถือศีลอด) และบ่อยครั้งที่ผู้ยืน (ละหมาดในเวลากลางคืน)ไม่ได้รับผลตอบแทนจากการยืนละหมาดของเขานอกเสียจากการอดนอน”

(รายงานโดยอิบนุ มาญะฮฺ)

หะดีษที่ 13 ภัยจากการพูดปดขณะถือศีลอด

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : «مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ».

(البخاري رقم ١٧٧٠)

ความว่า จากท่าน อบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ เล่าจากท่าน รอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้กล่าวว่า “ผู้ใดที่ไม่ละทิ้งการพูดเท็จและยังปฏิบัติอยู่อีก(ในขณะที่ถือศีลอด) ดังนั้นไม่ใช่ความจำเป็นเลยสำหรับอัลลอฮฺ ที่เขาผู้นั้นต้องละทิ้งอาหารการดื่มกินของเขา[1]”

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์)

[1] หมายความว่า การถือศีลอดของเขาจะไม่มีความหมายหรือผลตอบแทนใด ๆ จากอัลลอฮฺ ตราบใดที่เขาไม่ละทิ้งการพูดเท็จในขณะที่ถือศีลอด

หะดีษฺที่ 14 ความประเสริฐของการทาน "สะหูรฺ"[1]

عَن أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : «تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السَّحُورِ بَرَكَةً».

(البخاري رقم ١٧٨٩، مسلم رقم ١٨٣٥)

ความว่า จากท่านอะนัส อิบนุ มาลิก เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ เล่าจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้กล่าวว่า "พวกท่านจงทานสะหูรฺ เถิด เพราะใน สะหูรฺ นั้นมีบะเราะกัต(ความประเสริฐ)"

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

[1] อาหารที่ผู้ถือศีลอดทานตอนหัวรุ่งก่อนการเริ่มถือศีลอดในแต่ละวัน

หะดีษฺที่ 15 ให้ทาน "สะหูรฺ" ในช่วงท้ายสุดของกลางคืน

عَنْ أَنَسِ بنِ مَالِكٍ عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : تَسَحَّرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ قُمْنَا إِلَى الصَّلاَةِ، قُلْتُ : كَمْ كَانَ قَدْرُ مَا بَيْنَهُمَا؟ قَالَ : خَمْسِينَ آيَةً. وفي رواية : قَدْرُ خَمْسِينَ أَوْ سِتِّينَ يَعْنِي آيَةً.

(البخاري رقم ٥٤١، مسلم رقم ١٨٣٧)

ความว่า จากท่าน อะนัส เล่าจากท่าน ซัยดฺ อิบนุ ซาบิต เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ ได้กล่าวว่า "พวกเราได้ทานสะหูรฺกับท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เสร็จแล้วก็ได้ลุกขึ้นไปละหมาด(ศุบหฺ)กับท่าน" ฉัน (อะนัส)ถามว่า "ช่วงเวลาเท่าใดระหว่างทั้งสอง? (หมายถึงหลังจากที่ทานสะหูรฺเสร็จกับเวลาของการละหมาดศุบหฺ)" ซัยดฺตอบว่า "ห้าสิบอายะฮฺ(หมายถึงช่วงเวลาระหว่างนั้นเท่ากับเวลาที่ใช้ในการอ่านอัลกุรอานประมาณห้าสิบอายะฮฺ)" ในอีกรายงานหนึ่งมีว่า "ประมาณห้าสิบหรือหกสิบอายะฮฺ"[1]

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

[1] บทเรียนจากหะดีษฺนี้คือ สุนัตให้ทานสะหูรฺอย่างล่าที่สุดเท่าที่สามารถทำได้

หะดีษที่ 16 ให้รีบละศีลอดทันทีเมื่อถึงเวลา

عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : «لاَ يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَّلُوا الْفِطْرَ».

(البخاري رقم ١٨٢١، مسلم رقم ١٨٣٨)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : «لاَ يَزَالُ الدِّينُ ظَاهِرًا مَا عَجَّلَ النَّاسُ الْفِطْرَ، لأَنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى يُؤَخِّرُونَ».

(أبو داود رقم ٢٠٠٦، صحيح سنن أبي داود للألباني رقم٢٠٦٣: حسن)

ความว่า จากท่าน สะหฺลิ อิบนุ สะอฺดิ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ ว่าท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า “ผู้คนทั้งหลายจะยังคงมีสุขภาพดี ตราบใดที่พวกเขารีบละศีลอดทันที(ที่ถึงเวลา)”

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

และจากท่าน อบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ เล่าจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้กล่าวว่า “ศาสนาจะยังคงเชิดเด่น ตราบใดที่ผู้คนยังรีบละศีลอดทันที(เมื่อถึงเวลา) เพราะพวกยิวและคริสต์จะชักช้า(ไม่รีบละศีลอดทันทีเมื่อถึงเวลา)”

(รายงานโดย อบู ดาวูด)

หะดีษที่ 17 ละศีลอดด้วยลูกอินทผาลัม

عَنْ أَنَسِ بنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ : كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُفْطِرُ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى رُطَبَاتٍ، فَإِنْ لَّمْ تَكُنْ رُطَبَاتٌ فَتُمَيْرَاتٍ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تُمَيْرَاتٌ حَسَا حَسَوَاتٍ مِنْ مَّآءٍ.

(الترمذي رقم ٦٣٢، صحيح سنن الترمذي للألباني رقم٥٦٠ : صحيح)

ความว่า จากท่าน อะนัส อิบนุ มาลิก เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ เล่าว่า "ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม จะละศีลอดก่อนละหมาด (มัฆริบ)ด้วยลูกอินทผาลัมสดจำนวนเล็กน้อย ถ้าไม่มีอินทผาลัมสด ท่านจะละศีลอดด้วยอินทผาลัมแห้งเล็ก ๆ จำนวนหนึ่ง หรือถ้าไม่มีอินทผาลัมแห้ง ท่านจะจิบหรือดื่มน้ำสองสามครั้ง"

(รายงานโดย อัต-ติรฺมิซีย์)

หะดีษที่ 18 หลักฐานที่สนับสนุนให้ละหมาดตะรอวีหฺ

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا قَالَتْ : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ فَصَلَّى فِي الْمَسْجِدِ، فَصَلَّى رِجَالٌ بِصَلاَتِهِ، فَأَصْبَحَ النَّاسُ يَتَحَدَّثُونَ بِذَلِكَ فَاجْتَمَعَ أَكْثَرُ مِنْهُمْ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي اللَّيْلَةِ الثَّانِيَةِ فَصَلَّوْا بِصَلاَتِهِ، فَأَصْبَحَ النَّاسُ يَذْكُرُونَ ذَلِكَ، فَكَثُرَ أَهْلُ الْمَسْجِدِ مِنَ اللَّيْلَةِ الثَّالِثَةِ، فَخَرَجَ فَصَلَّوْا بِصَلاَتِهِ، فَلَمَّا كَانَتِ اللَّيْلَةُ الرَّابِعَةُ عَجَزَ الْمَسْجِدُ عَنْ أَهْلِهِ، فَلَمْ يَخْرُجْ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَطَفِقَ رِجَالٌ مِنْهُمْ يَقُولُونَ : الصَّلاَةَ، فَلَمْ يَخْرُجْ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَتَّى خَرَجَ لِصَلاَةِ الْفَجْرِ، فَلَمَّا قَضَى الْفَجْرَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ ثُمَّ تَشَهَّدَ، فَقَالَ : «أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّهُ لَمْ يَخْفَ عَلَيَّ شَأْنُكُمْ اللَّيْلَةَ، وَلَكِنِّي خَشِيتُ أَنْ تُفْرَضَ عَلَيْكُمْ صَلاَةُ اللَّيْلِ فَتَعْجِزُوا عَنْهَا».

(مسلم رقم ١٢٧١)

ความว่า จากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮา เล่าว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ออกไปยังมัสญิดในเวลาดึก(ของเดือนเราะมะฎอน)แล้วทำการละหมาด และได้มีผู้ชายบางคนละหมาดพร้อมท่าน เรื่องที่เกิดขึ้นได้กลายเป็นที่โจษขานกันในหมู่ผู้คน จนกระทั่งมีคนมาละหมาดกับท่านรอซูลมากขึ้น คืนที่สองท่านรอซูลได้ออกไปละหมาดอีก ได้มีผู้คนมาละหมาดกับท่านมากขึ้นอีก และพวกเขาก็ได้พูดถึงเรื่องนี้ในเวลารุ่งขึ้น เมื่อถึงคืนที่สามท่านรอซูลได้ออกไปละหมาดอีกและมีผู้คนมาละหมาดกับท่านเหมือนเดิม พอถึงคืนที่สี่มัสญิดก็เต็มจนไม่สามารถจุผู้คนที่มีจำนวนเยอะได้ ท่านรอซูลไม่ได้ออกมาในคืนนี้ ผู้ชายบางคนจึงได้กล่าวว่า “อัศ-ศอลาฮฺ(มาละหมาดกันเถิด)” ท่านรอซูลยังคงไม่ได้ออกไปจนกระทั่งถึงรุ่งเช้า ท่านจึงออกไปละหมาดฟัจรฺ(ละหมาดศุบหฺ) เมื่อท่านละหมาดเสร็จ ท่านได้หันหน้าเข้าหาบรรดาผู้ที่ร่วมละหมาด ท่านกล่าวคำเริ่มต้นเพื่อให้โอวาท และได้ให้เทศนาว่า “เอาล่ะ แท้จริงแล้ว เรื่องราวของพวกท่าน(การรวมตัวกันเพื่อละหมาด)เมื่อคืนนี้ ไม่ใช่สิ่งที่ปกปิดสำหรับฉันแต่อย่างใด(คือท่านรอซูลรู้เห็นการรวมตัวของเศาะหาบะฮฺ) หากแต่ฉันกลัวว่า(ถ้าฉันออกมาละหมาดกับพวกท่านอีก)การละหมาดในยามค่ำคืนจะถูกบัญญัติให้เป็นภารกิจบังคับแก่พวกท่าน แล้วพวกท่านก็จะอ่อนแรงที่จะปฏิบัติมัน”

(รายงานโดย มุสลิม)

หะดีษที่ 19 ความประเสริฐของการละหมาดตะรอวีหฺ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ الله عَنهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ.

(البخاري رقم ٣٦، مسلم رقم ١٢٦٦)

ความว่า จากท่าน อบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ เล่าจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้กล่าวว่า “ผู้ใดที่ลุกขึ้น(เพื่อละหมาดและประกอบอิบาดะฮฺ)ในคืนของเดือนเราะมะฎอน ด้วยความศรัทธาและหวังในความโปรดปรานจากอัลลอฮฺ เขาจะได้รับการอภัยโทษจากความผิดบาปที่ผ่านมาของเขา”

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

หะดีษที่ 20 ส่งเสริมให้ทำบุญกุศลในเดือนเราะมะฎอน

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ عَنهُمَا قَالَ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدَ النَّاسِ بِالْخَيْرِ، وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، إِنَّ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلاَمُ كَانَ يَلْقَاهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ فِي رَمَضَانَ حَتَّى يَنْسَلِخَ، فَيَعْرِضُ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقُرْآنَ، فَإِذَا لَقِيَهُ جِبْرِيلُ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدَ بِالْخَيْرِ مِنْ الرِّيْحِ الْمُرْسَلَةِ.

(البخاري رقم ٥، مسلم رقم ٤٢٦٨)

ความว่า จากท่าน อิบนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุมา เล่าว่า “ในหมู่ผู้คนทั้งหลายนั้นท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เป็นผู้ใจบุญที่สุดในการทำความดี[1] และท่านจะใจกว้างที่สุดในเดือนเราะมะฎอน ทั้งนี้ ทุกปี ญิบรีลจะมาพบกับท่านในทุกคืนของเราะมะฎอนจนกระทั่งหมดเดือน ท่านรอซูลจะอ่านศึกษาอัลกุรอานกับญิบรีล และแท้จริงท่านรอซูลนั้นเมื่อได้เจอญิบรีลแล้ว ท่านจะเป็นผู้ใจบุญในการทำความดีมากกว่า/ยิ่งใหญ่กว่าลมที่หอบพัดเสียอีก”

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

[1] หมายถึงการให้ทานและการทำบุญอื่น ๆ

หะดีษที่ 21 การช่วยเหลือของอัลกุรอานและการถือศีลอด

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ الله عَنهُما أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « الصِّيَامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَقُولُ الصِّيَامُ : أَيْ رَبِّ مَنَعْتُهُ الطَّعَامَ وَالشَّهَوَاتِ بِالنَّهَارِ، فَشَفِّعْنِي فِيهِ، وَيَقُولُ الْقُرْآنُ : مَنَعْتُهُ النَّوْمَ بِاللَّيْلِ فَشَفِّعْنِي فِيهِ»، قَالَ : «فَيُشَفَّعَانِ».

(مسند الإمام أحمد رقم ٦٣٣٧، صحيح الجامع الصغير للألباني رقم٣٨٨٢ : صحيح)

ความว่า จากท่านอับดุลลอฮฺ อิบนุ อัมรฺ อิบนุ อัล-อาศฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุมา เล่าจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้กล่าวว่า “การถือศีลอดและอัลกุรอานนั้นจะมาให้ความช่วยเหลือแก่บ่าวในวันกิยามะฮฺ การถือศีลอดจะพูดว่า ‘โอ้ผู้อภิบาลแห่งข้า ข้าได้สกัดกั้นเขาจากอาหารและการสนองความใคร่ในยามกลางวัน ดังนั้นได้โปรดให้ข้าช่วยเหลือเขาด้วยเถิด’ อัลกุรอานก็จะพูดว่า ‘โอ้ผู้อภิบาลแห่งข้า ข้าได้สกัดกั้นเขาจากการหลับนอนในยามค่ำคืน ดังนั้นได้โปรดให้ข้าช่วยเหลือเขาด้วยเถิด’ แล้วทั้งสองก็ได้รับอนุญาตเพื่อให้ความช่วยเหลือ”

(รายงานโดย อะหฺมัด)

หะดีษที่ 22 ความประเสริฐของการให้อาหารละศีลอด

عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : «مَنْ فَطَّرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ غَيْرَ أَنَّهُ لاَ يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْئًا».

(الترمذي رقم٧٣٥، صحيح سنن الترمذي رقم٦٤٧: صحيح)

ความว่า จากท่านซัยดฺ อิบนุ คอลิด อัล-ญุฮะนีย์ เล่าจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้กล่าวว่า "ผู้ใดที่เลี้ยงอาหารละศีลอดแก่ผู้ถือศีลอด เขาจะได้รับผลบุญเท่ากับผลบุญของผู้ถือศีลอด(ที่เขาให้อาหาร) โดยที่ผลบุญนั้น[1] ไม่ได้ลดน้อยลงไปจากผู้ถือศีลอดนั้นแต่อย่างใด"

(รายงานโดย อัต-ติรฺมิซีย์)

[1] หมายถึง ผลบุญเดิมของผู้ถือศีลอดที่เขาให้อาหาร

หะดีษฺที่ 23 ดุอาอฺของผู้ถือศีลอดไม่ถูกผลักไส

عَنْ أَنَسِ بنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلاَثُ دَعْوَاتٍ لاَ تُرَدُّ : دَعْوَةُ الْوَالِدِ، وَدَعْوَةُ الصَّائِمِ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ.

(البيهقي في الكبرى رقم٦١٨٥، صحيح الجامع الصغير للألباني رقم٣٠٣٢: حسن)

ความว่า จากท่าน อบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ เล่าจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้กล่าวว่า "ดุอาอฺสามประเภทที่จะไม่ถูกผลักไส คือดุอาอฺของบุพการี(บิดามารดา) ดุอาอฺของผู้ถือศีลอด และดุอาอฺของผู้เดินทาง"

(รายงานโดย อัต-ติรฺมิซีย์)

หะดีษที่ 24 ดุอาอฺเมื่อละศีลอด

عن ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَفْطَرَ قَالَ : «ذَهَبَ الظَّمَأُ، وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ، وَثَبَتَ الأَجْرُ، إِنْ شَاءَ اللَّهُ».

(أبو داود رقم ٢٠١٠، صحيح سنن أبي داود رقم٢٠٦٦: حسن)

ความว่า จากท่านอิบนุ อุมัรฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุมา เล่าจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เมื่อท่านละศีลอดท่านจะกล่าวว่า

«ذَهَبَ الظَّمَأُ، وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ، وَثَبَتَ الأَجْرُ، إِنْ شَاءَ اللَّهُ»

“ความกระหายได้ดับลงแล้ว เส้นโลหิตก็เปียกชื้น และผลบุญก็ได้มั่นคงแล้ว อินชาอัลลอฮฺ (หากอัลลอฮฺทรงประสงค์)”

(รายงานโดย อบู ดาวูด)

หะดีษที่ 25 คืน "ลัยละตุล ก็อดรฺ"

عن أَبِيْ سَعِيْدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : «إِنِّيْ أُرِيْتُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ ثُمَّ أُنْسِيْتُهَا أَوْ نُسِّيْتُهَا فَالْتَمِسُوْهَا فِيْ الْعَشْرِ الأَوَاخِرِ فِيْ الْوَتْرِ».

(البخاري رقم١٨٧٧)

ความว่า จากท่านอบู สะอี๊ด อัล-คุดรีย์ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ เล่าว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า "แท้จริงฉันได้รับการบอกให้รู้เห็นคืนลัยละตุล ก็อดรฺแล้ว แต่ฉันก็ถูกทำให้ลืมอีก ดังนั้นพวกท่านจงหามันในค่ำคืนสิบวันสุดท้าย(ของเราะมะฎอน) ในค่ำคืนที่เป็นคี่"

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์)

หะดีษฺที่ 26 คุณค่าของอิบาดะฮฺในคืนลัยละตุล ก็อดรฺ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : «مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

(البخاري رقم ١٧٦٨، مسلم رقم ١٢٦٨)

ความว่า จากท่าน อบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ เล่าจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้กล่าวว่า "ผู้ใดที่ลุกขึ้น (ประกอบ อิบาดะฮฺ)ในคืนลัยละตุล ก็อดรฺ ด้วยเปี่ยมศรัทธาและความหวังในความโปรดปรานของอัลลอฮฺ เขาจะได้รับการอภัยโทษจากความผิดบาปที่ผ่านมาของเขา"

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

หะดีษที่ 27 ให้มุ่งมั่นประกอบอิบาดะฮฺในช่วงสิบวันสุดท้าย

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ شَدَّ مِئْزَرَهُ، وَأَحْيَا لَيْلَهُ، وَأَيْقَظَ أَهْلَهُ.

(البخاري رقم ١٨٨٤، مسلم رقم ٢٠٠٨)

ความว่า จากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮา เล่าว่าท่านรอซูลุ้ลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม นั้น เมื่อถึงช่วงสิบวันสุดท้ายของเราะมะฎอน ท่านจะรัดสายคาดเอวไว้แน่น(หมายถึงไม่ร่วมหลับนอนกับภรรยา) ท่านจะให้ชีวิตแก่ค่ำคืน(หมายถึงประกอบอิบาดะฮฺในยามค่ำคืน) และท่านจะปลุกบรรดาภริยาของท่าน(ให้ลุกขึ้นมาประกอบอิบาดะฮฺ)

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

หะดีษฺที่ 28 ค้นหาลัยละตุล ก็อดรฺ ในช่วงสิบวันสุดท้าย

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُجَاوِرُ فِي الْعَشْرِ الأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ، وَيَقُولُ : « تَحَرَّوْا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْعَشْرِ الأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ».

(البخاري رقم ١٨٨٠)

ความว่า จากท่านหญิง อาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮา เล่าว่าท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้เก็บตัวอิอฺติก้าฟในช่วงสิบวันสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอน และท่านได้กล่าวว่า "พวกท่านจงค้นหาลัยละตุล ก็อดรฺในช่วงสิบวันสุดท้ายของเราะมะฎอน"

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์)

หะดีษที่ 29 การอิอฺติก้าฟในช่วงสิบวันสุดท้าย

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الأَوَاخِرَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى تَوَفَّاهُ اللَّهُ ثُمَّ اعْتَكَفَ أَزْوَاجُهُ مِنْ بَعْدِهِ.

(البخاري رقم ١٨٨٦، مسلم رقم ٢٠٠٦)

ความว่า จากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮา เล่าว่า ท่านรอซูลได้ทำการอิอฺติก้าฟในช่วงสิบวันสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอน(โดยไม่เคยละทิ้ง) จนกระทั่งอัลลอฮฺได้นำชีวิตท่านไป หลังจากนั้นบรรดาภริยาของท่านก็ได้เจริญรอยตามด้วยการอิอฺติก้าฟ หลังจากท่านเสียชีวิต

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

หะดีษที่ 30 ดุอาอฺสำหรับคืน ลัยละตุล ก็อดรฺ

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ إِنْ عَلِمْتُ أَيَّ لَيْلَةٍ لَيْلَةُ الْقَدْرِ، مَا أَقُولُ فِيهَا؟، قَالَ : «قُولِي اللَّهُمَّ إِنَّكَ عُفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي».

(ابن ماجه رقم ٣٨٤٠، صحيح الجامع الصغير للألباني رقم٤٤٢٣)

ความว่า จากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮา ได้ถามท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่า “บอกฉันเถิด ถ้าหากคืนใดฉันรู้ว่าเป็น ลัยละตุล ก็อดรฺ จะให้ฉันกล่าวดุอาอฺใด?” ท่านรอซูลตอบว่า “จงกล่าวว่า

اللَّهُمَّ إِنَّكَ عُفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي

‘โอ้องค์อภิบาลแห่งข้า แท้จริงพระองค์นั้นทรงเป็นผู้อภัยยิ่ง พระองค์ทรงรักการอภัย ดังนั้นได้โปรดอภัยให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด’”

(รายงานโดย อิบนุ มาญะฮฺ)

หะดีษฺที่ 31 การจ่ายซะกาตฟิฏเราะฮฺเป็นฟัรฎู

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَكَاةَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيْرٍ، عَلَى الْعَبْدِ وَالْحُرِّ، وَالذَّكَرِ وَالأُنْثَى، وَالصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، وَأَمَرَ بِهَا أَنْ تُؤَدَّى قَبْلَ خُرُوجِ النَّاسِ إِلَى الصَّلاَةِ.

(البخاري رقم ١٤٠٧)

ความว่า จากท่านอิบนุ อุมัร เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุมา เล่าว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กำหนดให้บรรดามุสลิมต้องจ่ายซะกาต ฟิฏเราะฮฺด้วยอินทผาลัมแห้งหรือข้าวสาลีจำนวนหนึ่งกันตัง(สี่ลิตร)[1] ไม่ว่าคนผู้นั้นจะเป็นไทหรือทาส ทั้งผู้ชายและผู้หญิง เด็กและคนแก่ ในหมู่ที่เป็นมุสลิม(ทุกคนต้องจ่ายซะกาตฟิฏเราะฮฺทั้งสิ้น) ท่านได้สั่งให้จ่ายมันก่อนออกไปละหมาดในเช้าวันอีด

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์)

[1] อุละมาอฺมีความเห็นว่าอาหารประเภทอื่นเช่นข้าว ถั่ว ข้าวโพด ฯลฯ สามารถที่จะนำมาจ่ายซะกาตได้เช่นกัน โดยอาศัยหลักการกิยาส(เปรียบเทียบ)

หะดีษที่ 32 จุดประสงค์ของการจ่ายซะกาตฟิฏเราะฮฺ

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَكَاةَ الْفِطْرِ طُهْرَةً لِلصَّائِمِ مِنْ اللَّغْوِ وَالرَّفَثِ، وَطُعْمَةً لِلْمَسَاكِينِ، مَنْ أَدَّاهَا قَبْلَ الصَّلاَةِ فَهِيَ زَكَاةٌ مَقْبُولَةٌ، وَمَنْ أَدَّاهَا بَعْدَ الصَّلاَةِ فَهِيَ صَدَقَةٌ مِنَ الصَّدَقَاتِ.

(ابن ماجه رقم ١٨١٧، صحيح سنن ابن ماجه رقم١٤٨٠: حسن)

ความว่า จากท่านอิบนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุมา เล่าว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กำหนดให้จ่ายซะกาตฟิฏเราะฮฺเพื่อเป็นการชะล้างแก่ผู้ถือศีลอดจากความบกพร่องที่เขาเผลอเรอและหยาบคาย(ขณะถือศีลอด) และเพื่อเป็นอาหารแก่บรรดาผู้ยากจน ผู้ใดที่จ่ายมันก่อนละหมาด(วันอีด)แสดงว่าเป็นซะกาตฟิฏเราะฮฺที่ถูกรับ แต่หากผู้ใดจ่ายมันหลังละหมาด(วันอีด) นั้นถือว่าเป็นเพียงเศาะดะเกาะฮฺ(การจ่ายทาน)ทั่ว ๆ ไป

(รายงานโดย อิบนุ มาญะฮฺ)

หะดีษที่ 33 วันอีดในบัญญัติอิสลาม

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ وَلَهُمْ يَوْمَانِ يَلْعَبُونَ فِيهِمَا، فَقَالَ : «مَا هَذَانِ الْيَوْمَانِ؟» قَالُوا : كُنَّا نَلْعَبُ فِيهِمَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : «إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَبْدَلَكُمْ بِهِمَا خَيْرًا مِنْهُمَا : يَوْمَ الأَضْحَى وَيَوْمَ الْفِطْرِ».

(أبو داود رقم ٩٥٩، صحيح سنن أبي داود رقم١٠٠٤: صحيح)

ความว่า จากท่านอะนัส เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ เล่าว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้เดินทางมาสู่มะดีนะฮฺ ชาวมะดีนะฮฺสมัยนั้นมีสองวันที่พวกเขาละเล่นรื่นเริงกัน ท่านจึงได้ถามว่า "สองวันนี้เป็นวันอะไร?" พวกเขาตอบว่า "พวกเราเคยรื่นเริงกันมาในสองวันนี้ตั้งแต่สมัยเก่าก่อน" ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวตอบว่า "แท้จริงอัลลอฮฺได้เปลี่ยนมันด้วยวันที่ดีกว่าทั้งสองวันนั้น นั่นคือวันอีด อัล-ฟิฏรฺ และอัล-อัฎฮา"

(รายงานโดย อบู ดาวูด)

หะดีษที่ 34 เสื้อผ้าสำหรับออกไปละหมาดอีด

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : أَخَذَ عُمَرُ جُبَّةً مِنْ إِسْتَبْرَقٍ تُبَاعُ فِي السُّوقِ فَأَخَذَهَا فَأَتَى بِهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ :يَا رَسُولَ اللَّهِ، ابْتَعْ هَذِهِ تَجَمَّلْ بِهَا لِلْعِيدِ وَالْوُفُودِ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : «إِنَّمَا هَذِهِ لِبَاسُ مَنْ لاَ خَلَاقَ لَهُ».

(البخاري رقم ٨٩٦، مسلم ٣٨٥٣)

ความว่า จากท่านอับดุลลอฮฺ อิบนุ อุมัร เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุมา เล่าว่า ท่านอุมัร เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ ได้นำเสื้อคลุมที่ทำด้วยผ้าไหมผืนหนึ่งมาจากตลาด และได้นำไปยังท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม และกล่าวว่า “โอ้ ท่านรอซูล ท่านน่าจะซื้อผ้านี้เอาไว้สวมและแต่งกายสำหรับวันอีดและเมื่อต้อนรับคณะผู้มาเยือน” ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ตอบว่า “แท้จริงแล้ว นี่เป็นเสื้อผ้าของพวกที่ขาดทุน(ในวันอาคิเราะฮฺ)” [1]

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม)

---

[1] ความหมายคือ ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ยอมรับว่าควรต้องแต่งกายให้สวยงามในวันอีด แต่ที่ท่านปฏิเสธคือการสวมผ้าไหมซึ่งเป็นที่ต้องห้ามในบัญญัติอิสลาม

หะดีษฺที่ 35 ให้ทานอาหารเล็กน้อยก่อนออกไปละหมาดอีดุลฟิฏรฺ

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لاَ يَغْدُو يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَأْكُلَ تَمَرَاتٍ، وَيَأْكُلُهُنَّ وِتْرًا.

(البخاري رقم ٩٠٠)

ความว่า จากท่านอะนัส เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ เล่าว่า ท่านรอซูลุ้ลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม จะไม่ออกไปละหมาดในวันอีดุลฟิฏรฺ นอกจากท่านจะรับประทานลูกอินผาลัมบ้างเล็กน้อย และท่านจะรับประทานเป็นจำนวนคี่

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์)

หะดีษที่ 36 ให้นำสตรีออกไปร่วมละหมาดอีด

عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نُخْرِجَهُنَّ فِي الْفِطْرِ وَالأَضْحَى الْعَوَاتِقَ وَالْحُيَّضَ وَذَوَاتِ الْخُدُورِ، فَأَمَّا الْحُيَّضُ فَيَعْتَزِلْنَ الصَّلَاةَ وَيَشْهَدْنَ الْخَيْرَ وَدَعْوَةَ الْمُسْلِمِينَ، قُلْتُ :يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِحْدَانَا لَا يَكُونُ لَهَا جِلْبَابٌ، قَالَ : «لِتُلْبِسْهَا أُخْتُهَا مِنْ جِلْبَابِهَا».

(مسلم رقم ١٤٧٥)

ความว่า จากท่านหญิง อุมมุ อะฏิยฺยะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮา เล่าว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม สั่งให้เรานำบรรดาสตรีออกไปในวัน อีดุลฟิฏรฺและอีดุลอัฎฮา ไม่ว่าจะเป็นสาว ๆ ผู้ที่มีรอบเดือน หรือที่มีใบหน้างดงามก็ตาม บรรดาผู้ที่มีรอบเดือนนั้น ให้พวกหล่อนแยกไปอยู่ต่างหากไม่ต้องละหมาด ให้คอยเป็นสักขีพยานต่อความดีงามและคำกล่าวพรของบรรดามุสลิม ฉันได้ถามท่านว่า "พวกเราบางคนไม่มีเสื้อคลุมใส่" ท่าน รอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ตอบว่า "พวกเธอที่เป็นพี่น้องก็จงให้ยืมเสื้อคลุมแก่หล่อนผู้นั้น"

(รายงานโดย มุสลิม)

หะดีษฺที่ 37 ให้ทำทานในเช้าวันอีด

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصَّلَاةَ يَوْمَ الْعِيدِ، فَبَدَأَ بِالصَّلاَةِ قَبْلَ الْخُطْبَةِ بِغَيْرِ أَذَانٍ وَلاَ إِقَامَةٍ، ثُمَّ قَامَ مُتَوَكِّئًا عَلَى بِلاَلٍ فَأَمَرَ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَحَثَّ عَلَى طَاعَتِهِ، وَوَعَظَ النَّاسَ وَذَكَّرَهُمْ، ثُمَّ مَضَى حَتَّى أَتَى النِّسَاءَ فَوَعَظَهُنَّ وَذَكَّرَهُنَّ، فَقَالَ : «تَصَدَّقْنَ، فَإِنَّ أَكْثَرَكُنَّ حَطَبُ جَهَنَّمَ»، فَقَامَتِ امْرَأَةٌ مِنْ سِطَةِ النِّسَاءِ سَفْعَاءُ الْخَدَّيْنِ، فَقَالَتْ :لِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟، قَالَ : «لِأَنَّكُنَّ تُكْثِرْنَ الشَّكَاةَ، وَتَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ»، قَالَ : فَجَعَلْنَ يَتَصَدَّقْنَ مِنْ حُلِيِّهِنَّ يُلْقِينَ فِي ثَوْبِ بِلاَلٍ مِنْ أَقْرِطَتِهِنَّ وَخَوَاتِمِهِنَّ.

(مسلم رقم ١٤٦٧)

ความว่า จากท่านญาบิรฺ อิบนุ อับดุลลอฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ เล่าว่า "ฉันได้ออกไปละหมาดอีดพร้อมท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้ละหมาดก่อนการให้คุฏบะฮฺ(เทศนา) โดยไม่มีการอะซานหรืออิกอมะฮฺ จากนั้นท่านได้ลุกขึ้นและยืนค้ำกับท่านบิลาล เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ และได้(ให้เทศนาโดย)สั่งให้ยำเกรงต่ออัลลอฮฺ และเน้นย้ำให้เชื่อฟังพระองค์ ท่านได้กล่าวสั่งสอนและตักเตือนผู้ร่วม

ละหมาด แล้วท่านก็เดินจนกระทั่งได้ยืนอยู่หน้าเหล่าสตรี(ที่มาร่วมละหมาด) ท่านได้กล่าวสั่งสอนและตักเตือนพวกนาง ท่านได้กล่าวว่า "พวกนางทั้งหลาย จงให้ทานเศาะดะเกาะฮฺเถิด เพราะส่วนมากของพวกเธอนั้นคือเชื้อไฟของนรกญะฮันนัม" เมื่อนั้นได้มีผู้หญิงคนหนึ่งที่ดูเลิศที่สุดจากพวกนางลุกขึ้นถามด้วยอาการตระหนกที่เห็นได้ชัดจากแก้มของนางว่า "เหตุใดที่เป็นเช่นนั้น โอ้ ท่านผู้เป็นศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ?" ท่านได้ตอบว่า "เหตุเพราะที่พวกนางชอบฟ้องร้องและไม่สำนึกคุณของสามี" ดังนั้น บรรดาพวกนางจึงได้ถอดต่างหูและแหวนของพวกนางเพื่อทำเศาะดะเกาะฮฺ โดยได้โยนใส่สิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นในเสื้อของท่าน บิลาล เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ

(รายงานโดย มุสลิม)

หะดีษที่ 38 ให้ออกไปละหมาดทางหนึ่งและกลับอีกทางหนึ่ง

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ يَوْمُ عِيدٍ خَالَفَ الطَّرِيقَ.

(البخاري رقم ٩٣٣)

ความว่า จากท่าน ญาบิรฺ อิบนุ อับดุลลอฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุมา เล่าว่าท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม นั้น เมื่อออกไปละหมาดในวันอีด ท่านจะออกไปละหมาดด้วยทางหนึ่ง และกลับจากละหมาดอีกทางหนึ่งเสมอ

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์)

หะดีษฺที่ 39 ให้เดินเท้าออกสู่ที่ละหมาดอีด

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا قَالَ : كَانَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْرُجُ إِلَى الْعِيْدِ مَاشِياً وَيَرْجِعُ مَاشِياً.

(ابن ماجه رقم١٢٨٥، صحيح سنن ابن ماجه رقم١٠٧١: حسن)

ความว่า จากท่าน อิบนุ อุมัรฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุมา กล่าวว่า “ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม จะออกไปละหมาดอีดด้วยการเดินเท้าและกลับจากละหมาดอีดด้วยการเดินเท้าเช่นกัน”

(รายงานโดย อิบนุ มาญะฮฺ)

หะดีษฺที่ 40 การละหมาดอีดที่มุศ็อลลา(สนามละหมาด)เป็นสุนนะฮฺ

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْرُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَالأَضْحَى إِلَى الْمُصَلَّى، فَأَوَّلُ شَيْءٍ يَبْدَأُ بِهِ الصَّلاَةُ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ فَيَقُومُ مُقَابِلَ النَّاسِ وَالنَّاسُ جُلُوسٌ عَلَى صُفُوفِهِمْ فَيَعِظُهُمْ وَيُوصِيهِمْ وَيَأْمُرُهُمْ، فَإِنْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ يَقْطَعَ بَعْثًا قَطَعَهُ، أَوْ يَأْمُرَ بِشَيْءٍ أَمَرَ بِهِ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ.

(البخاري رقم ٩٠٣)

ความว่า จากท่านอบู สะอี๊ด อัล-คุดรีย์ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ เล่าว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ออกไปละหมาดอีดิลฟิฏริ และอีดิล อัฎฮาที่มุศ็อลลา(สนามละหมาด) สิ่งแรกที่ท่านทำคือการละหมาด หลังจากนั้นท่านก็จะผละจากที่นั่ง และลุกขึ้นหันไปยังผู้คนที่กำลังนั่งอยู่ในแถวของพวกเขา แล้วท่านก็จะกล่าวคำตักเตือนพวกเขา สั่งเสียพวกเขา กำชับพวกเขา ถ้าหากท่านต้องการส่งกองทัพไปยังที่ใดที่หนึ่งท่านก็จะสั่งตรงนั้นหรือถ้าหากต้องการสั่งสิ่งหนึ่งสิ่งใดท่านก็จะทำตรงนั้น หลังจากนั้นท่านก็จะกลับ(หมายถึงเสร็จพิธี)

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์)

หะดีษฺที่ 41 การถือศีลอดหกวันในเดือนเชาวาล

عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ حَدَّثَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ ثُمَّ أَتْبَعَهُ سِتًّا مِنْ شَوَّالٍ كَانَ كَصِيَامِ الدَّهْرِ».

(مسلم رقم ١٩٨٤)

ความว่า จากท่านอบู อัยยูบ อัล-อันศอรีย์ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ เล่าว่า ได้ฟังท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า "ผู้ใดที่ถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน หลังจากนั้นได้ถือศีลอดอีกหกวันในเดือนเชาวาล เขาจะได้รับผลบุญประหนึ่งถือศีลอดหนึ่งปี"

(รายงานโดย มุสลิม)